

[Ælkær.]

betydeligt, ikke alene på grund af prisudviklingen, men også, og endnu mere, på grund af de moderniseringer og nybygninger, der er foretaget ved sygehusene. Det drejer sig om millionbeløb, som skal forrentes og afdrages. Lægevidenskabens store fremskridt må udnyttes for menneskene. Selvom det er dyrt, er der vist ingen, der vil være med til at gøre sygehusene ringere. Tværtimod må vi glæde os over de fremskridt, der er sket, og som kan hjælpe patienterne bedst muligt.

En forhøjelse på 1 kr. pr. indbygger, fra 8 kr. til 9 kr., ialt ca. 4 mill. kr. årlig, er måske ikke en ajourføring fuldtud, men da ministeren ved tilskudstildelingen vil lægge det nye folketal til grund, hvilket vil betyde 1,9 mill. kr. mere til sygehusene, og endvidere yde tilskud til omregning af ambulantebehandling til sygedage, hvilket andrager 2 à 3 mill. kr., nærmer vi os den samme dækningsprocent som tidligere år, ca. 47.

I 1946 var der enighed om en dækning på 50 pct. af driftsudgifterne, og i 1946—47 var dækningsprocenten 46,5. I 1949—50 efter lovændringen om forøgede tilskud var den 48,9 pct. Dækningsprocenten er altså altid lidt under 50 som tilskud fra udligningsfonden. Det er derfor nødvendigt at se på udligningsfondens midler og dens likviditet overfor de forskellige krav, der stilles til den. De samlede indtægter for 1951—52 er anslået til 308 mill. kr. og udgifterne til 312 mill. kr. Der er altså et kalkulatorisk underskud på 4 mill. kr., hvortil kommer den forøgelse af underskuddet med 4 mill. kr., som denne lov vil medføre. Forhåbentlig bliver sidste års indtægter så gode, at dette underskud formindskes ved de forøgede skatter, der indgår. I betragtning af dette underskud må der vises en vis varsomhed med kravene til udligningsfonden. Enkelte skatteydere betragter jo vore skatter som en svøbe for befolkningen, men vi må tænke på de gode indtjeningsmuligheder, de gode indkomster, som sidste år viste, og som forhåbentlig fortsætter i dette år, og som burde konsolidere udligningsfonden således, at vi den dag, de økonomiske forhold vender, kunne stå pekuniært rustet til at give ekstra tilskud til de forskellige formål, udligningsfonden yder tilskud til. Ellers kan der blive hårde tider, skattemæssigt set.

Jeg tror, den højtærede indenrigs- og boligminister har handlet klogt ved at bevæge sig under de 50 pct. og søge at arbejde hen til, at denne konsolidering af udligningsfonden, som nu er vedtaget af

de fire gamle partier i det andet høje ting, kan finde sted.

Jeg tilsiger mit partis velvillige medvirken til dette lovforslags vedtagelse.

Johannes Jensen: Af det foreliggende lovforslag fremgår det, at det øgede tilskud fra udligningsfonden kun falder på indbyggertallet. Tilskudsbeløbet, som efter ændringen af sygehusloven af 31. marts 1949 var 8 kr. pr. indbygger, bliver nu forhøjet til 9 kr., hvorimod det beløb på 5 kr. 50 øre pr. sygedag, som ydes efter loven af 1949, ikke forhøjes. Det er jo en ændring i tilskudsordningen, man her gennemfører. Ved sygehuslovens gennemførelse i 1946 blev det beløb på 3 kr. pr. indbygger, som var fastsat i loven om den fælleskommunale udligningsfond, forhøjet til 5 kr. Og i samme lovs § 8 blev det yderligere til nedbringelse af sygehusudgifterne og til driften af sygehusene vedtaget af den fælleskommunale udligningsfond at yde 3 kr. 50 øre pr. sygedag.

Disse beløb er gentagne gange blevet forhøjet, og det er da sket både for sygedagenes og for indbyggerantallets vedkommende. Jeg er ikke sikker på, at den fremgangsmåde, man nu foreslår i dette lovforslag, ikke vil blive til ugunst for amtskommunerne, idet folketallet i byerne jo er steget betydeligt mere end i amtskommunerne, samtidig med at man må tage den uretfærdige beskatning ude i amtskommunerne i betragtning.

Hvad angår dækningen for stigningen i sygehusudgifterne, vil jeg pege på, at ved sygehuslovens gennemførelse i 1946 var man enig om, at dækningsprocenten skulle være 50. Men den har ligget en del derunder hele tiden. Det viser sig, at i årene 1945—49 har den varieret fra 43,8 til 48,9 pct. Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Ælkær i, at indenrigsministeren har handlet klogt, når han søger at holde dækningsprocenten så langt nede som muligt, idet jeg har den modsatte opfattelse.

Trods de meget stærkt stigende udgifter har det vist sig, at den højtærede indenrigs- og boligminister stadig har holdt dækningsprocenten i underkanten. Udgifterne ved driften af sygehuse er steget fra 83,5 mill. kr. i året 1944—45 til 164,7 mill. kr. i året 1949—50. Budgettet for 1950—51 viser en yderligere stigning til 182,6 mill. kr., og på det sidste budget, budgettet for 1951—52, er de steget til 189 mill. kr. Man må regne med, at disse udgifter vil blive stærkt forøget på grund af den udvikling, der stadig foregår, ikke mindst under hen-